

1/12/2006

“Χριστός γεννάται δοξάσατε”.

Πραγματικά δοξαστική ατμόσφαιρα. Όμορφα διακοσμημένοι και φωτισμένοι δρόμοι. Εντυπωσιακές βιτρίνες, κατάμεστες από πολύχρωμες κορδέλες, χρυσοβαμμένα φύλλα και φρούτα, ανακατεμένα με τα προϊόντα των καταστημάτων, προκειμένου να έλξουν την προσοχή και να τονώσουν τις ψευδαισθήσεις των καταναλωτών. Σπίτια καταστόλιστα μέσα και έξω (κυρίως έξω) με φωτάκια «Made in China» σε άπειρους συνδυασμούς χρωμάτων και σχημάτων, που μόνο με την ελληνική παράδοση δεν έχουν σχέση. Και το κυριότερο, η τηλεόραση που, κάθε τέταρτο σχεδόν, διακόπτει το πρόγραμμά της για να εκθειάσει στους μικρούς τηλεθεατές την Barbie, που το φουστάνι της ανάβει, σκυλάκια που άμα τα πατήσεις στην κοιλιά κάνουν κακά και, δυστυχώς το χειρότερο, κάθε επινοήσεως τέρατα που με τα «μαγικά τους όπλα» εξολοθρεύουν και καταστρέφουν τα πάντα.

Πραγματικά δοξαστική ατμόσφαιρα και γιατί όχι, εμείς τη φτιάξαμε έτσι. Αφού φροντίσαμε μεθοδικά και συστηματικά να εξαφανίσουμε από μέσα μας όλες τις ουσιαστικές γενεσιουργές αιτίες της αληθινής χαράς και ανατάσεως τις υποκαταστήσουμε τουλάχιστον με τις μικρές χαρές των πλαστικών φώτων, των δώρων και των παιχνιδιών χειρίστης επινοήσεως. Στο κάτω κάτω τα καταστήματα θα κάνουν τζίρο, χρήμα έστω και πλαστικό θα κυκλοφορήσει και θα έχουμε και το μακροοικονομικό αποτέλεσμα, ότι θα αυξηθεί (με πλαστικό χρήμα) το ΑΕΠ, εμφανίζοντας έτσι βελτιωμένη εικόνα της οικονομίας.

Όμως φαίνεται ότι δεν εκτιμήσαμε τα πράγματα καλά. Πρώτα-πρώτα η ίδια η φύση θέλησε να δώσει στον άνθρωπο αυτές τις μέρες

γύρω από το χειμερινό ηλιοστάσιο, αφενός με τις μεγάλες νύχτες της και αφετέρου με την θλιβερή γαλήνη των γυμνών δέντρων και της ψύχρας, το χρόνο και τη ψυχική διάθεση της εσωστροφής, της αυτοανάλυσης και του νοητικού αναπροσανατολισμού.

Αλλά και το κυριότερο, αυτή και μόνη της η γιορτή της γέννησης του θεανθρώπου θα έπρεπε να μας ωθήσει σε έναν αυτοκριτικό αναπροσανατολισμό του πνευματικού μας κόσμου και των εκφράσεών του στην καθημερινότητά μας.

Θα έπρεπε βασικά να διερωτηθούμε με την ευκαιρία των Χριστουγέννων για ποιο λόγο ο Θεός – ή καλλίτερα ένα από τα τρία αναπόσπαστα και αδιαίρετα μέρη του – έκρινε πως έπρεπε να γεννηθεί σαν άνθρωπος. Αναμφισβήτητα δεν το έκανε για να αυξήσει έτσι τον τζίρο της Mattel ή της DKNY. Κατά την ταπεινή γνώμη μου ενσαρκώθηκε, έζησε και μαρτύρησε για να υπενθυμίσει στον άνθρωπο ότι αυτός πλάστηκε κατ' εικόνα και ομοίωση του Θεού και όχι το αντίστροφο. Γιατί παλιότερα οι άνθρωποι έπλαθαν τους θεούς κατά τη δική τους εικόνα και ομοίωση, γεμάτους πάθη, αδυναμίες και ατέλειες, θύματα ενός απροσδιόριστου πεπρωμένου και στη συνέχεια, ακολουθώντας τον εύκολο δρόμο, σ' αυτά τα πρότυπα πρ ο - σάρ-

Η στήλη του Προέδρου

μοζαν τη ζωή και τις ενέργειές τους.

Η γιορτή της γέννησης του θεανθρώπου έχει ένα βαθύτατο νόημα και εκπέμπει ένα ελπιδοφόρο μήνυμα. Είναι το μήνυμα του ουσιαστικού εξανθρωπισμού, της κλήσης σε κάθε άνθρωπο να επιδιώξει τη δική του προσωπική πνευματική αναγέννηση, με στόχο να ακολουθήσει το παράδειγμα του Χριστού, ανακαλώντας και προβάλλοντας από μέσα του όλες εκείνες τις ξεχασμένες χάρες και ιδιότητες, με τις οποίες από την πλάση του είναι προικισμένος και που όλες συνδυαζόμενες συνοψίζονται σε μια λέξη. ΑΓΑΠΗ.

Ειλικρινά δεν έχω καμιά πρόθεση να παραστήσω υποκριτικά τον «πεφωτισμένο» ή τον επικριτή και να επιβάλλω στους άλλους αυτό που ούτε εγώ κάνω, όπως πρέπει.

Και γω θα εμπλακώ στα γρανάζια του καταναλωτισμού και της επιφανειακής χαράς, θα στολίσω το σπίτι μου, θα διαλέξω δώρα για τους αγαπημένους μου και ανήμερα τα Χριστούγεννα, συνειδητά θα φροντίσω να ανεβάσω τη χοληστερίνη και το σάκχαρό μου. Όμως την προηγούμενη νύχτα δεν θα ρεβεγιονάρω σε ρυθμούς ρεμπέτικου ή ροκ. Πιστεύω πως «η Άγια Νύχτα που με χαρά προσμένουν οι Χριστιανοί» ενδείκνυται περισσότερο για την νοητική επεξεργασία του ανθρωπιστικού μηνύματος των Χριστουγέννων. Πιστεύω πως είναι η νύχτα που ο καθένας σιωπηλά θα πρέπει να κάνει την αυτοκριτική ενδοσκόπηση του είναι του, εντοπίζοντας τις αδυναμίες του αυτές που ενδεχομένως τον έκαναν να φύγει μακριά από το νόημα των Χριστουγέννων. Και

εκτός των άλλων, ίσως θα ήταν σκόπιμο να ζητήσει παράλληλα νοερά συγνώμη για τις πίκρες και τις αδικίες που σκόπιμα ή άθελα προξένησε στο κοινωνικό του περιβάλλον. Δεν παροτρύνω κανέναν να το κάνει. Όποιος όμως το κάνει ίσως νοιώσει ένα απερίγραπτο και πρωτόγνωρο συναίσθημα αγαλλίασης και ψυχικής ανάτασης.

Κάτι όμως θα παρακαλέσω να κάνουν όσοι διαβάζουν αυτές τις αράδες. Όλοι μας θα προσπαθήσουμε να δώσουμε χαρά αυτές τις μέρες

στα μικρά παιδιά με ένα μικρό ή μεγάλο δώρο. Εδώ υπεισέρχονται δυο βασικοί παράγοντες. Ο πρώτος είναι ότι η παιδική ψυχή αποδέχεται άκριτα όλα τα εξωτερικά ερεθίσματα και τα καταγράφει. Ο δεύτερος είναι ότι, επειδή το παιδί ταυτίζεται σε μεγάλο βαθμό με το παιχνίδι του, υφίσταται έντονα ερεθίσματα από τη φύση του παιχνιδιού του. Πριν διαλέξετε ένα παιχνίδι για κάποιο μικρό συγγενή ή φίλο σας, σκεφθείτε ότι υπάρχουν πολλά καλά παιδαγωγικά και διδακτικά παιχνίδια, που θα το βοηθήσουν να αναπτύξει τις ικανότητές, τα ταλέντα

του, τη δημιουργική του φαντασία και τον χαρακτήρα του. Αντίθετα υπάρχουν άλλα που έχουν χειρίστα αποτελέσματα και συμβάλλουν στη δημιουργία των προβληματικών ανθρώπων του μέλλοντος. Εμείς οι μεγάλοι μπορούμε να κρίνουμε. Τα παιδιά δεν μπορούν.

Καλά Χριστούγεννα και ευτυχισμένο το 2007 για όλους.

**Φιλικά
Στυλιανός Ιωαννίδης**